

almindelige patruljeringer som de målrettede indsatser foretages med jævne mellemrum og derudover tillige efter behov.

Sammenfattende kan jeg således konstatere, at der er ét væsentligt kriminalitetsproblem på Christiania, og det er hashhandelen. Det er det største problem. Der arbejdes fra politiets side målrettet på at løse dette problem, men arbejdsforholdene for politiet er stadig væk ikke gode.

En vej til at forbedre disse forhold kunne have været etableringen af et såkaldt konfliktløsningsorgan. Det blev forsøgt etableret i 1995. Fra politiets og myndighedernes side gik man positivt ind i arbejdet for at etablere et samtaleforum, men det strandede dels på grund af manglende interesse og dels på grund af modstand fra et flertal af christianitterne. Jeg synes, det var kedeligt, og jeg synes ærligt talt, at beboerne på Christiania skulle genoverveje deres holdning, for politiet er kommet for at blive, og arbejdet for at komme den åbenlyse hashhandel til livs vil blive fastholdt.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Tak for svarene.

Vi må jo så konstatere, at Christiania endnu ikke fuldt ud lever op til de forhold, der er beskrevet i den indgåede aftale. Vi hører, at der er manglende kompromisvilje fra christianitternes side. Vi hører, at der ikke er blevet indgået en aftale for 1996, og man kan spørge: Hvad skal der så ske? Hvilke muligheder har regeringen for at presse på over for Christiania for, at der bliver lavet en aftale, for, at aftalen fortsætter?

Styringsrådet har jo nedlagt sig selv, og spørgsmålet er så: Hvem er det egentlig, regeringen forhandler med, og er den vej, man forhandler ad, troværdig? Spørgsmålet er også, hvornår regeringens tålmodighed er opbrugt. Vi er i Fremskridtspartiet forundrede over, at regeringen bliver ved med at have tålmodighed i overskud. Havde det stået til Fremskridtspartiet, var tålmodigheden opbrugt for længe siden.

Vi må så også konstatere, som justitsministeren sagde, at hashhandelen fortsat flourerer på Christiania. Og det er fortsat vanskeligt for politiet at patruljere på Christiania.

Med hensyn til ejendomsskatterne har vi nu fået ministerens ord for, at der bliver betalt ejendomsskatter, der bliver betalt ejendomsskatter i

en størrelsesorden, der svarer til grundens værdi derude. Det kan så blot undre, at det af svarene på de mange spørgsmål, der er stillet både skriftligt og mundtligt til ministeren, ikke et eneste sted fremgår, at der bliver betalt ejendomsskatter. Det er jo lidt underligt, men vi må tage ministerens ord for det og så prøve at få det sort på hvidt ved en anden lejlighed.

Fremskridtspartiets tålmodighed er opbrugt. Vi mener, at tidsfristerne for længst er overskredet. Jeg husker, at sidst, vi havde en debat, var der partier, som gav udtryk for, at nu ville man se tiden an i et par år, og hvis det ikke var blevet bedre, ville man tage skrappe midler i brug; så var man faktisk indstillet på at afvikle Christiania.

Nu er der gået mere end de to år, og vi kan jo se, at Christiania ikke fuldt ud lever op til den aftale, der er indgået. Såvel Venstre som De Konservative og Centrum-Demokraterne har sagt, at Christiania skal leve op til den indgåede aftale, for ellers vil de være indstillet på at nedlægge Christiania. Spørgsmålet er så i dag, om såvel Venstre som De Konservative og CD vil stå ved deres udtalelser.

Det, der jo er ganske urimeligt, er, at en gruppe personer ulovligt okkuperer et område, og hvis man så blot længe nok kan blive siddende på området, er der til sidst et flertal i Folketinget, der er indstillet på, at de pågældende mennesker skal have lov til at blive der. Det er naturligvis ganske urimeligt.

Man kunne jo forestille sig, at andre borgere i dette land får samme idé og okkuperer et eller andet sted, et af statens områder. Vil man så i den situation behandle de pågældende mennesker på samme måde, som man har gjort med Christiania? Det tror jeg næppe, og derfor burde man heller ikke behandle Christiania, som man har gjort.

Hvordan kan Folketinget acceptere, at der skal gælde særlige regler for Christiania, at på Christiania kan de stort set bare kan gøre, som det passer dem, og hvis de forhandlinger, man har med regeringen, ikke går, som man har lyst til, stopper man bare samarbejdet, og så sker der reelt ikke noget fra regeringens side?

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at Christiania for længst burde have været afviklet, og Fremskridtspartiet vil fortsat mene, at Christiania skal afvikles. Men indtil det sker – og det kan jo godt have lange udsigter – skal Christiania som minimum leve op til den indgåede aftale plus det, at man efter Fremskridtspartiets